

Bryssel 21.12.2016
COM(2016) 825 final

2016/0413 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**unioniin saapuvien tai sieltä poistuvien käteisvarojen valvonnasta ja asetuksen (EY) N:o
1889/2005 kumoamisesta**

{SWD(2016) 470 final}
{SWD(2016) 471 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Tällä ehdotuksella käteisvarojen valvontaa koskeva asetus (jäljempänä ”CCR-asetus”) yhdenmukaistetaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämisessä sovellettavien kansainvälisten normien ja parhaiden käytänteiden kanssa. Siinä puututaan aloihin, joiden katsottiin CCR-asetuksen arvioinnin yhteydessä kaipaavan parannuksia, ja pannaan täytäntöön useita toimia, jotka komissio esitti *terrorismin rahoituksen torjunnan vahvistamisen toimintasuunnitelmaa* koskevassa tiedonannossaan¹.

Ensimmäinen CCR-asetus annettiin vuonna 2005². Kyseisellä asetuksella täydennettiin rahanpesunvastaisen direktiivin (jäljempänä ”AMLD-direktiivi”)³ säännöksiä ottamalla käyttöön valvontajärjestelmä, jota sovellettiin sellaisiin unioniin saapuviin ja sieltä poistuviin luonnollisiin henkilöihin, jotka kuljettivat valuuttaa tai siirtokelpoisia haltijamaksuvälineitä vähintään 10 000 euron verran. Tämän myötä asetuksella pantiin EU:ssa täytäntöön rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä koskevat kansainväliset standardit ja varsinkin rahanpesun vastaisen toimintaryhmän (jäljempänä ”FATF”) suositus käteissiirtojen valvonnasta.

Komissio päätteli ensimmäisen CCR-asetuksen tavoitteiden saavuttamisen laajuutta koskevan arvioinnin, jäsenvaltioilta saatujen tietojen sekä rajat ylittävien käteissiirtojen valvontaa koskevien kansainvälisten standardien kehitystä koskevan arvioinnin perusteella, että vaikka asetus on yleisesti ottaen toiminut hyvin, useilla aloilla on ongelmia, minkä vuoksi asetusta olisi lujitettava sen toiminnan parantamiseksi.

Tällä ehdotuksella pyritään puuttumaan varsinkin seuraaviin kysymyksiin:

1. Rajat ylittävien käteissiirtojen riittämätön kattavuus

Voimassa olevassa CCR-asetuksessa vaaditaan luonnollisia henkilöitä, jotka saapuvat EU:hun tai poistuvat sieltä mukanaan vähintään 10 000 euroa, antamaan tätä koskevan ilmoituksen. Siinä ei kuitenkaan ole postitse, rahtina tai kuriirilähetyksinä toimitettavia käteisvaroja koskevia säännöksiä. Viranomaiset ovat havainneet, että rikolliset lähettävät tai vastaanottavat käteisvaroja tällaisina lähetyksinä välttääkseen CCR-asetuksessa säädetyn ilmoittamisvelvollisuuden.

2. Vaikeudet viranomaisten välisessä tietojenvaihdossa

Voimassa olevassa CCR-asetuksessa vaaditaan ainoastaan, että toimivaltaisten viranomaisten on ”asetettava käyttöön” ilmoitusta koskevat tiedot sen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskukselle (jäljempänä ”FIU”), jossa tiedot kerättiin. Tämä jokseenkin passiivinen vaatimus voidaan täyttää antamalla täytetyt ilmoituslomakkeet FIU:n tarkastettavaksi. Tämä ei kuitenkaan riitä, sillä tiedot olisi toimitettava aktiivisesti FIU:lle, jotta se voisi analysoida ne. Lisäksi ilmoituksia koskevat tiedot voidaan vaihtaa muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa ainoastaan, jos rikollisesta toiminnasta on viitteitä, ja tällaisessakin tapauksessa tietojenvaihto on vapaaehtoista. Tämä on johtanut epä johdonmukaiseen täytäntöönpanoon ja siihen, ettei tietojenvaihtoa ole suoritettu järjestelmällisesti.

¹ COM (2016) 50 final.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1889/2005, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, yhteisön alueelle tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonnasta (EUVL L 309, 25.11.2005, s. 9).

³ Viite

3. Toimivaltaiset viranomaiset eivät voi ottaa väliaikaisesti haltuun raja-arvon alittavia määriä

Voimassa olevassa CCR-asetuksessa ei anneta viranomaisille mahdollisuutta ottaa käteisvaroja väliaikaisesti haltuun silloin, kun ne havaitsevat sellaisia raja-arvon alittavia siirtomääriä, joissa on viitteitä laittomasta toiminnasta.

4. ”Käteisvarojen” määritelmä on puutteellinen

Kansainvälisten standardien mukaisesti käteisvarojen määritelmä kattaa maksuvälineenä liikkeessä oleva valuutan ja siirtokelpoiset haltijamaksuvälineet. On kuitenkin havaittu tapauksia, joissa rikolliset ovat käyttäneet arvonsiirrossa huomattavia määriä erittäin likvidejä hyödykkeitä, kuten kultaa, jotta ilmoittamisvelvollisuutta ei sovellettaisi. Vakiomuotoinen tulli-ilmoitus ei ole riittävä tämän ongelman ratkaisemiseksi, koska siihen ei merkitä esim. tietoja käteisvarojen taloudellisesta lähteestä eikä käyttötarkoituksesta ja koska tulli-ilmoitusta ei aina tarvitse antaa. On myös aiheellista ottaa huomioon nopeasti ilmenevät uudet rikollisuuden muodot ja kyberrikollisuuden, verkkopetosten ja verkossa laittomasti toimivien markkinapaikkojen yleistyminen, mitä on helpottanut sähköisen rahan markkinoiden ja niiden tuotetarjonnan kehittyminen. Kyseiset markkinat keskittyvät erityisesti ennalta maksettuihin maksuvälineisiin. Käteisvarojen määritelmä on laajennettava kattamaan tällaiset maksumenetelmät, jotta lainvalvontaviranomaisten havaitsema ja toteen näyttämä lainsäädännöllinen aukko saadaan tukittua⁴.

5. Ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyönnistä määrättävät seuraamukset vaihtelevat jäsenvaltioiden välillä

Käteisvarojen ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyönnistä määrättävät seuraamukset vaihtelevat huomattavasti jäsenvaltioiden välillä. Joissakin niistä seuraamukset ovat niin vähäiset, etteivät ne välttämättä ole varoittavia, kun taas toisissa jäsenvaltioissa ne ovat niin ankarat, että ne antavat aiheen olettaa, että käteisvarojen ilmoittamatta jättäminen viittaaisi automaattisesti taustalla olevaan rikokseen (vaikka sitä ei ole vielä vahvistettu, vaan siitä olisi tehtävä erillinen tutkinta). Voimassa olevassa CCR-asetuksessa jäsenvaltioita vaaditaan ilmoittamaan komissiolle, millaisia seuraamuksia niissä oli käytössä asetuksen tullessa voimaan, mutta niihin myöhemmin tehtävistä muutoksista ei tarvitse ilmoittaa.

6. Täytäntöönpanon aste vaihtelee jäsenvaltioiden välillä

Useimmat jäsenvaltiot käyttävät vapaaehtoisesti samaa voimassa olevan CCR-asetuksen mukaista ilmoituslomaketta, mutta tämä ei ole pakollista. Jäsenvaltiot toimittavat komissiolle myös tilastotietoja, mutta tätä ja tietojen yksityiskohtaisuuden tasoa ei ole tehty pakolliseksi, mikä voi johtaa ongelmiin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamisessa ja vaikuttavuuden arvioinnissa.

Toinen ongelma on tiedottaa matkustajille niiden ilmoittamisvelvollisuudesta. Tämä on helpointa tehdä jäsenvaltioiden tasolla niiden erilaisten tarpeiden ja tilanteiden vuoksi. Komissio tarkastelee, miten tämä tavoite voitaisiin parhaiten saavuttaa ja tekee yhteistyötä jäsenvaltioiden kansallisten asiantuntijoiden kanssa sekä antaa tarvittaessa jäsenvaltioille apua asianmukaisen materiaalin kehittämisessä.

⁴ Ks. Europolin kertomus ”Why cash is still king”, joka on saatavilla seuraavalla verkkosivustolla: <https://www.europol.europa.eu/newsroom/news/cash-still-king-criminals-prefer-cash-for-money-laundering>.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Tätä ehdotusta tarkasteltaessa olisi otettava huomioon EU:ssa ja kansainvälisellä tasolla toteutettavat toimet rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämiseksi.

FATF, jossa unionia edustaa komissio, antaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä koskevia kansainvälisiä suosituksia lainkäyttöalueille. Sen suositukset eivät ole sellaisinaan sovellettavia oikeudellisia välineitä, mutta niillä on painoarvoa. FATF:n jäsenten tekemät arviot siitä, miten vaatimuksia noudatetaan toisissa jäsenissä, tutkitaan tarkasti ja niillä on suuri vaikutus jäsenten maineeseen. FATF:n suositus 32 koskee käteisvarojen siirtoja rajojen yli.

EU:ssa on annettu useita säädöksiä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä koskevan tehokkaan kehyksen luomiseksi. Näitä ovat mm. seuraavat:

- neljäs AMLD-direktiivi⁵, joka kattaa useimmat FATF:n suositukset;
- asetus (EY) N:o 1781/2006 maksajaa koskevien tietojen toimittamisesta varainsiirtojen mukana⁶, jolla pannaan täytäntöön sähköisiä rahälähettyksiä käsittelevä FATF:n erityissuositus VII;
- direktiivi 2007/64/EY maksupalveluista sisämarkkinoilla⁷ (maksupalveludirektiivi), jolla yhdessä AMLD-direktiivin kanssa pannaan täytäntöön vaihtoehtoista rahan lähettämistä käsittelevä FATF:n erityissuositus VI;
- asetus (EY) N:o 2580/2001 tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi⁸, jolla yhdessä asetuksen (EY) N:o 881/2002⁹ kanssa pannaan täytäntöön YK:n al-Qidaa ja Talibania koskevat pakotteet ja jolla pannaan osittain täytäntöön terroristien varojen jäädyttämistä käsittelevä FATF:n erityissuositus III.

Yleisesti ottaen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estäminen jakautuu säädöksissä seuraavasti:

- AMLD-direktiivissä säädetään sääntökehys virallisen rahoitusalan toiminnalle; ja
- CCR-asetuksessa säädetään täydentävä sääntökehys unionin suojaamiseksi rahanpesijöiden ja terrorismin rahoittajien suorittamilta ulkorajan ylittäviltä käteissiirroilta, joiden tarkoituksena on välttää virallisen rahoitusjärjestelmän mukaiset tarkastukset.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotus on yhdenmukainen unionin muiden politiikkojen kanssa, ja täydentää varsinkin seuraavia:

- *Euroopan turvallisuusagenda*¹⁰, jossa painotetaan, kuinka tärkeää on torjua terrorismia ja järjestäytyntä rikollisuutta ja jakaa tiedot toimivaltaisten viranomaisten, varsinkin FIU:iden, välillä:

⁵ EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73.

⁶ EUVL L 345, 8.12.2006, s. 1.

⁷ EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1.

⁸ EUVL L 344, 28.12.2001, s. 70.

⁹ EUVL L 139, 29.5.2002, s. 9.

¹⁰ C(2015) 185 final.

- *toimintasuunnitelma terrorismin rahoituksen torjunnan vahvistamiseksi*, jossa luetellaan useita toimintapoliittisia ja oikeudellisia aloitteita (tämä ehdotus mukaan lukien), jotka olisi toteutettava osana laajempaa lähestymistapaa;
- komission ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi terrorismin torjumisesta sekä terrorismin torjumisesta tehdyn neuvoston puitepäätyöksen 2002/475/YOS korvaamisesta¹¹, joka sisältää säännöksiä terrorismille annettavasta aineellista tuesta määrättävistä rangaistusseuraamuksista;
- pääoman vapaan liikkuvuuden periaate, joka estää maksujen ja pääomansiirtojen rajoittamisen jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta yleisen järjestyksen ja turvallisuuden vuoksi perusteltavissa olevien eistyrjivien toimenpiteiden toteuttamista.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Ehdotuksella on primäärilainsäädännössä seuraavat kaksi oikeusperustaa:

- SEUT-sopimuksen 114 artikla (sisämarkkinat). Sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi sekä unionin kansalaisten ja yritysten suojaamiseksi on toteutettava toimenpiteitä, jotta erilaisia kansallisia lähestymistapoja käteissiirroissa hyväksi käyttävien rahanpesijöiden ja terrorismin rahoittajien toiminta saataisiin loppumaan. Toimenpiteet voivat olla tehokkaita ainoastaan, jos ne ovat yhdenmukaisia; ja
- SEUT-sopimuksen 33 artikla (tulliyhteistyö). Käteisvaroja olisi valvottava unionin ulkorajalla, jolla tulliviranomaiset toimivat laajalti. Tulliviranomaisilla on myös laaja asiantuntemus henkilöliikenteessä tehtävistä tarkastuksissa sekä yleisissä ulkorajan ylittävissä lähetysten siirroissa.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Ehdotus on osa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä koskevaa EU:n kehystä. Sillä saavutetaan yhdensuuntaisuus AMLD-direktiivin kanssa ulkorajan ylittävien käteissiirtojen osalta.

Tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääoman vapaaseen liikkuvuuteen perustuvien sisämarkkinoiden organisointi edellyttää yhdenmukaisia toimenpiteitä jäsenvaltioissa, tarvittaessa yleisen edun vuoksi, jotta suojan taso pysyy asianmukaisena ja yhtäläisenä ja jotta tasavertaiset toimintaedellytykset varmistetaan.

Tarvittavaa yhdenmukaisuuden tasoa ei voitaisi saavuttaa pelkästään kansallisella lainsäädännöllä. Rahanpesijät ja terrorismin rahoittajat voisivat käyttää hyväksi jäsenvaltioiden välisiä eroja ja pyrkiä siirtämään käteisvaransa unioniin tai pois sieltä sellaisten jäsenvaltioiden kautta, joissa valvonta on heikointa. Koska EU:hun saapuu ja sieltä poistuu luonnollisten henkilöiden mukana ilmoitettuja käteisvaroja vuosittain 60–70 miljardia euroa, tällaisella toiminnalla voisi olla vääristävä vaikutus sisämarkkinoihin.

¹¹ COM (2015) 625 final.

Tällä asetusehdotuksella ei estettäisi jäsenvaltioita toteuttamasta kansallisia toimia *sisärajojen* yli tapahtuvien käteissiirtojen valvomiseksi, edellyttäen että ne ovat SEUT-sopimuksen 65 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 65 artiklan 3 kohdan mukaisia.

Tämä asetus ei koske EU:n tai jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä, joilla rajoitetaan pääomanliikkeitä tapauksissa, joissa on kyse SEUT-sopimuksen 66 artiklan mukaisista vakavista vaikeuksista talous- ja rahaliiton toiminnassa tai mainitun sopimuksen 143 ja 144 artiklan mukaisesta maksutasetta koskevasta äkillisestä kriisistä.

- **Suhteellisuusperiaate**

Komissio katsoo, että edellä mainittujen kysymysten ratkaisemiseksi ja tavoitteiden saavuttamiseksi valitut toimintavaihtoehdot ovat sekä soveltuvia että tarpeellisia.

Soveltamisalan laajentaminen koskemaan postitse ja rahtina lähetettäviä käteisvaroja ja jäsenvaltioiden valtuuttaminen ottamaan haltuun raja-arvon alittavat määrät, jos rikollisesta toiminnasta on viitteitä, varmistaisi sen, että kansainvälisiä normeja ja standardeja sekä parhaita käytänteitä noudatettaisiin täysimääräisesti ja täsmällisesti. Lisäksi viranomaisilla olisi paremmat valvontavaltuudet ja kansalaisiin, yrityksiin ja viranomaisiin kohdistuva hallinnollinen lisätaakka olisi rajallinen. Tämä koskee varsinkin postitse ja rahtina lähetettävien käteisvarojen tiedonantojärjestelmää, jossa kansallisille viranomaisille annettaisiin täydet valvontavaltuudet mutta jossa lakia noudattaville toimijoille ei asetettaisi uusia järjestelmällisen ilmoittamisen velvoitteita.

Toimivaltaisten viranomaisten välisen tietojenvaihdon osalta asetettava aktiivinen velvoite antaa tiedot asianomaisen jäsenvaltion FIU:n käyttöön, varmistaisi, että kyseinen FIU saa kaikki analysointia varten tarvittavat tiedot. Tällainen yhdenmukaisuuden taso on tarpeen, jotta vältetään se, että tiedot ”asetetaan käyttöön” mutta niitä ei toimiteta aktiivisesti FIU:lle. Toimivaltaisten viranomaisten välisestä tietojenvaihdosta tehtäisiin pakollista rikkomusten ja käteissiirtojen osalta silloin, kun rikollisesta toiminnasta on saatu viitteitä. Tämän tarkoituksena on lisätä toimivaltaisten viranomaisten valmiuksia estää rahanpesua ja terrorismin rahoitusta oikeasuhteisella tavalla.

Ehdotuksella laajennetaan ”käteisvarojen” määritelmä koskemaan kultaa ja otetaan käyttöön mekanismi, jossa hyödykkeitä voidaan muuttaa joustavasti delegoidulla säädöksellä uusien kehityssuuntauksien ja teknologian kehityksen vuoksi. Näin ollen siinä otetaan huomioon viimeisin kehitys ja osoitetaan EU:n sitoutuminen estämään mahdollisia uusia arvonsiirroissa käytettäviä välttelykeinoja. Ilmoitusvelvollisuuden laiminlyönnistä määrättävät seuraamukset jätetään jäsenvaltioiden harkintavaltaan, joten ne voivat toteuttaa itse toimenpiteet, joita ne pitävät tarpeellisina tavoitteiden saavuttamiseksi. Kun otetaan huomioon ennalta maksettujen korttien ominaisuudet, vaarana on, että niitä käytetään ulkorajan ylittävissä arvonsiirroissa laittomien toimintojen rahoittamiseksi. Ennen kuin tiettyjä ennalta maksettuja kortteja lisätään soveltamisalaan delegoidulla asetuksella, toimenpiteestä olisi sääntelyn parantamista koskevien periaatteiden mukaisesti tehtävä riskiarvio, jossa analysoidaan mahdollisuutta valvoa toimenpiteen täytäntöönpanoa ja sen oikeasuhteisuutta ottaen huomioon ennalta maksettujen korttien laillinen käyttö.

- **Sääntelytavan valinta**

Asetus on asianmukainen sääntelytapa saavuttaa tavoite ja vaadittava yhdenmukaisuuden taso.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

• Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset

Vuonna 2015 tehdyssä CCR-asetuksen jälkitarkastuksessa¹² havaittiin seuraavat alat, joilla voisi olla parantamisen varaa:

- postitse tai rahtina EU:n ulkorajan yli lähetettävien käteissiirtojen lisääminen asetuksen soveltamisalaan;
- jäsenvaltioiden välisen tietojenvaihdon laajentaminen ja yhdenmukaistaminen
 - a) ottamalla siihen mukaan kaikki käteisvarojen valvontaa koskevat tiedot (mukaan lukien ei-epäilyttävät vapaaehtoiset ilmoitukset); ja
 - b) vahvistamalla selkeät menettelyt ja ottamalla käyttöön tehokkaat välineet tietojenvaihtoa varten;
- käteisvarailmoitusta koskevien tietojen käytön nimenomainen salliminen verotustarkoituksissa, kuten veropetosten ja verovilpin estämisessä;
- jäsenvaltioiden EU:n ulkorajalla soveltamien seuraamusten lähentäminen;
- käteisvarailmoitusta koskevan vaihtoprosessin sujuvoittaminen, koska se on osa FIU:n toimintaa;
- käteisvarojen määritelmän laajentaminen koskemaan kultaa ja jalokiviä; ja
- sellaisen mekanismin kehittäminen, jolla varmistetaan täytäntöönpanon riittävä ja johdonmukainen taso jäsenvaltioissa.

Näitä aloja analysoitiin myöhemmässä vaikutustenarvioinnissa.

• Sidosryhmien kuuleminen

EU:n verkkosivustolla järjestettiin julkinen sidosryhmien kuuleminen eri toimintavaihtoehtoista¹³. Vastauksia ei saatu paljoa, mutta yleisesti ottaen valituiksi tulivat vastaajien parhaimmiksi katsomat vaihtoehdot, lukuun ottamatta ”käteisvarojen” määritelmän laajentamista, jota pieni enemmistö vastusti. Kohdennetussa kuulemisessa saavutettiin kuitenkin toisenlainen tulos (ks. jäljempänä). Komissio piti tätä yleistä kuulemistä merkittävämpänä tuloksena. Toissijaisuuteen liittyvien näkökohtien pohjalta komissio päätteli, että tiedotustoimenpiteet olisi paras jättää jäsenvaltioiden hoidettaviksi. Komissio antaa niihin kuitenkin tukea. Vastaajat puolsivat sitä, että käteisvarailmoituksia koskevat tiedot voidaan vaihtaa verotustarkoituksissa. Vaikutustenarvioinnin aikana tuli kuitenkin esille oikeudellisia huolenaiheita, joiden vuoksi tätä vaihtoehtoa ei lisätty ehdotukseen.

Kohdennetumpi kuuleminen järjestettiin tulli- ja poliisiviranomaisille sekä FIU-viranomaisille kaikissa jäsenvaltioissa. Siinä pyydettiin näkemyksiä mahdollisuudesta laajentaa ”käteisvarojen” määritelmä koskemaan muitakin kuin valuuttaa ja siirtokelpoisia haltijamaksuvälineitä. Vastauksia saatiin 27 jäsenvaltiosta yhteensä 72. Niissä puollettiin kyseistä ehdotusta yleisesti ja annettiin ymmärtää, että valittavassa lähestymistavassa olisi tällaisten arvon säilyttäjien luetteloa voitava muuttaa helposti. Näin ollen komissio esittää, että ”käteisvarojen” määritelmää laajennetaan ja että ehdotuksessa luetellaan käteisvarojen

¹² [Linkki](#)

¹³ Konsultaatiota koskeva tiivistelmäraportti on seuraavalla sivustolla: [Linkki](#).

pääloukat, joihin kuuluvia hyödykkeitä koskeva luettelo lisätään liitteeseen. Kyseistä luetteloa voidaan helposti muuttaa delegoidulla säädöksellä, jotta myöhemmät muutokset voitaisiin ottaa huomioon ja jotta asetuksesta saataisiin tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottava samalla kun Euroopan parlamentti ja neuvosto valvovat asetuksen toimintaa.

CCR-asetuksen voimaantulosta alkaen komissio on ollut säännöllisesti yhteydessä käteisvarojen valvonnan kansallisiin asiantuntijoihin. Nämä asiantuntijat ovat vuosien mittaan antaneet tarkkanäköisiä huomioita, jotka on otettu huomioon ehdotusta laadittaessa.

- **Vaikutustenarviointi**

Ehdotuksesta on tehty vaikutustenarviointi¹⁴, josta sääntelyntarkastelulautakunta antoi myönteisen lausunnon¹⁵.

Ongelmien ratkaisemiseksi valitut toimintavaihtoehdot ovat voimassa olevan CCR-asetuksen mukaisia ja parantavat sen toimintaa merkittäväällä tavalla tarpeetonta hallinnollista taakkaa lisäämättä. Tavoite saavutetaan seuraavin toimin:

- rahakuriireja koskeva FATF:n suositus 32 pannaan asianmukaisesti täytäntöön ottamalla käyttöön rahtina ja kuriirilähetyksinä toimitettavia käteisvaroja koskeva tiedonantovelvoite, joka yhdessä asianmukaisten tarkastusten ja arviointien kanssa mahdollistaa tietojen saamisen ja valvonnan ilman että uusia järjestelmällisiä ilmoittamisvelvoitteita asetettaisiin;
- tietojenvaihtoa sujuvoitetaan ja selkeytetään yksilöimällä asianomaiset toimijat ja sovellettavat menettelyt;
- sallitaan nimenomaisesti, että raja-arvon alittavat määrät voidaan ottaa haltuun kansallisen lainsäädännön nojalla riittävän korkeaa toimintakynnystä soveltaen;
- ”käteisvarojen” määritelmää muutetaan objektiivisten tekijöiden perusteella ja tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottaen siten, että annetaan mahdollisuus lisätä asetukseen uusia kohtia delegoiduilla säädöksillä neuvoston ja parlamentin valvonnassa;
- annetaan jäsenvaltioille harkintavalta päättää itse seuraamuksista. Niiden on ilmoitettava komissiolle sovellettavat kansalliset säännökset ja niihin tehtävät muutokset; ja
- useat muut tukitoimet (kuten tilastotietojen antaminen, yhdenmukainen ilmoituslomake ja ilmoitusvelvollisuuden laiminlyönnistä määrättäviin seuraamuksiin tehtävistä muutoksista ilmoittaminen) virallistetaan. Useimmat niistä ovat tähän mennessä olleet vapaaehtoisia, joten tulevien arviointien laadusta saadaan nyt takeet ja sidosryhmien oikeusvarmuus paranee.

Hallinnollisen taakan ja kustannusten osalta toimenpide koskee vähintään 10 000 euron suuruisia käteisvarojen määriä, jotka kulkevat EU:n ulkorajan yli joko matkustajien mukana tai rahtina/postitse. Yritykset suorittavat tällaisia käteissiirtoja erittäin harvoin. Tällä hetkellä käteisvaroja kuljettavien fyysisten henkilöiden on annettava ilmoitus. Kokemus on osoittanut, että ammattimaiset kuriirit ovat erittäin tietoisia velvoitteistaan ja noudattavat suurelta osin vaatimuksia. Postitse/rahtina lähetettäviä käteisvaroja koskevan uuden

¹⁴ Tiivistelmä on seuraavalla sivustolla: [Linkki](#). Vaikutustenarviointi on kokonaisuudessaan seuraavalla sivustolla: [Linkki](#).

¹⁵ [Linkki](#).

tiedonantovelvollisuuden tarkoituksena on mahdollistaa se, että viranomaiset tekevät tarkastuksia ja pyytävät tarvittaessa asiakirja-aineistoa. Ilmoituksen antamiseen ei ole mitään järjestelmällistä velvoitetta, joten viranomaiset voivat käyttää harkintaansa (esim. kun kyseessä on pankkien välinen siirto). Koska tällaisia käteissiirtoja suoritetaan melko harvoin, on valitun lähestymistavan perusteella odotettavissa, että vaikutus ammattimaisiin kuriireihin jää pieneksi. Pk-yrityksiin ja mikroyrityksiin ei uskota kohdistuvan minkäänlaisia vaikutuksia.

- **Perusoikeudet**

Suosittelvat toimenpiteet vaikuttavat todennäköisesti seuraaviin EU:n perusoikeuskirjassa määrättyihin oikeuksiin:

- yksityis- ja perhe-elämän kunnioittaminen (7 artikla);
- henkilötietojen suoja (8 artikla);
- elinkeinovapaus (16 artikla); ja
- omistusoikeus (17 artikla).

Useat suositelluista toimenpiteistä vaikuttavat näihin oikeuksiin. Kansalaiset saattavat joutua antamaan ilmoituksen ja toimittamaan henkilötietoja, jotka tallennetaan, käsitellään ja lähetetään muille viranomaisille. Tietoja tullaan myös keräämään enemmän kuin nykyisessä järjestelmässä. Lisäksi kun kuljetettuihin määriin epäillään liittyvän rikollista toimintaa, viranomaiset voivat päättää ottaa käteisvarat väliaikaisesti haltuun, mikä vaikuttaa omistusoikeuteen.

EU:n perusoikeuskirjan 52 artiklassa määrätään, että tunnustettujen oikeuksien ja vapauksien käyttämistä voidaan rajoittaa ainoastaan lailla sekä kyseisten oikeuksien ja vapauksien keskeistä sisältöä kunnioittaen. Lisäksi rajoitusten on vastattava unionin tunnustamia yleisen edun mukaisia tavoitteita ja oltava oikeasuhteisia.

Tässä ehdotuksessa annetaan oikeusperusta. Ehdotuksen tavoitteet koskevat yleistä etua. Siinä on useita tietojen käyttöä koskevia takeita, kuten toimivaltaisten viranomaisten (jotka toimivat henkilötietojen käsittelystä vastaavina tahoina) velvoite varmistaa tietoturva ja käsitellä tiedot noudattaen salassapitovelvollisuutta, käyttötarkoituksen rajoittamisen periaatetta ja erityistä haltuunoton määräaika.

Toimenpiteellä pyritään hienovaraiseen tasapainoon asianomaisten oikeuksien ja yhteiskunnan odotettujen etujen välillä soveltamalla tehokasta (tavoitteen saavuttavaa) lähestymistapaa, joka vaikuttaa mahdollisimman vähän oikeuksiin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole merkittäviä vaikutuksia Euroopan unionin talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Komissio seuraa asetuksen täytäntöönpanoa ja soveltamista läheisessä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Jatkuvan ja järjestelmällisen seurannan ansiosta on mahdollista määrittää, sovelletaanko asetusta toivottavalla tavalla ja ratkaistaanko sillä ongelmat kohtuullisessa ajassa. Tietoja olisi kerättävä ehdotettujen indikaattoreiden seuraamiseksi.

Näitä indikaattoreita ovat mm. komissiolle toimitettavat tilastotiedot rekisteröidyistä ilmoituksista, ilmoituksen antamisen jälkeen tehtävät tarkastukset, ilmoitusvelvoitteen laiminlyönnin vuoksi tehtävät tarkastukset ja ilmoitusvelvollisuuden laiminlyönnistä määrättävien seuraamusten tilastotiedot. Niiden perusteella asetusta tullaan tarkastelemaan uudelleen.

Ehdotuksen mukaan komissio toimittaa arviointikertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viiden vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta ja viiden vuoden välein tämän jälkeen. Arvioinnissa tarkastellaan, missä määrin asetuksen tavoitteet on saavutettu.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

1 artiklassa on ehdotuksen tavoitteet ja tehdään selväksi, että tarkoituksena on saavuttaa yhdensuuntaisuus rahanpesudirektiivin kanssa ulkorajan ylittävien käteissiirtojen osalta.

2 artiklassa annetaan useita määritelmiä, joista mainittakoon erityisesti ”käteisvarojen” määritelmä. Ilmoittamisvelvollisuuden välttämiseen pyrkivien rikollisten käytöksessä tapahtuvien muutosten huomioon ottamiseksi käteisraha on jaettu ehdotuksessa seuraaviin neljään laajaan luokkaan: valuutta, siirtokelpoiset haltijamaksuvälineet, erittäin likvidit arvon säilyttäjinä käytettävät hyödykkeet ja ennalta maksetut kortit. Toisen, kolmannen ja neljännen luokan hyödykkeet kuvataan liitteessä, jota voidaan muuttaa delegoidulla säädöksellä neuvoston ja Euroopan parlamentin valvonnassa. Tämä lähestymistapa valittiin siksi, että valuutan ilmoittamisvelvollisuutta välttelevät rikolliset muuntavat toisinaan käteisrahan kultakolikoiden kaltaiseksi arvohyödykkeiksi. Jos kultakolikoiden ja erittäin puhtaan arvometallin valvonta aloitetaan ehdotuksen mukaisesti, rikolliset voivat etsiä muiden hyödykkeiden käyttöön perustuvia uusia kiertämistapoja. Tällaiseen käytökseen puuttuvat toimenpiteet on ehdottomasti voitava toteuttaa nopeasti, kun siihen on osoitettu tarve. Kun komissio tarkastelee liitteen muuttamista, se vertaa kyseistä tarvetta siihen, miten helppoa täytäntöönpano olisi alalla, jolla toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava tekniset keinot määrittää nopeasti hyödykkeen laji ja arvo, ja arvioi toimenpiteen oikeasuhteisuutta perusoikeuksien kannalta.

2 artiklan i alakohdassa määritellään ilmaisu ’rikollinen toiminta’ viittaamalla direktiivin (EU) 2015/849 3 artiklan 4 kohdassa lueteltuihin toimintoihin. Lisäksi ’rikollisen toiminnan’ määritelmää rahanpesun rangaistavaksi säätämistä varten on ehdotettu (ehdotus direktiiviksi rahanpesun estämisestä rikosoikeudellisin keinoin, COM 2016 826 final, 21.12.2016). Sen jälkeen, kun lainsäädäntövallan käyttäjät ovat hyväksyneet kyseisen ehdotuksen, komissio arvioi, onko direktiiviä (EU) 2015/849 tarpeen tarkistaa ilmaisun ’rikollinen toiminta’ yhdenmukaistamiseksi kyseisessä ehdotuksessa säädettävän ilmaisun kanssa.

3 artiklassa vaaditaan luonnollisia henkilöitä ilmoittamaan vähintään 10 000 euron määrät, ja yksilöidään ilmoituksen antamistapa (kirjallisesti tai sähköisesti 15 artiklan a alakohdan mukaista lomaketta käyttäen) ja vaadittavat tiedot.

4 artiklalla otetaan käyttöön erillään kulkevia käteisvaroja (kuten rahtina tai pakettipostilähetyksenä toimitettava käteisraha) koskeva tiedonantovelvoite, jonka nojalla toimivaltaiset viranomaiset voivat vähintään 10 000 euron suuruisen käteisvaralähetyksen havaitessaan käyttää harkintavaltaa ja vaatia lähettäjää, aiottua vastaanottajaa tai niiden edustajaa antamaan ilmoituksen. Tällaisella lähestymistavalla varmistetaan, että viranomaiset voivat saada kaikki tiedot ilman että uusia järjestelmällisiä ilmoittamisvelvoitteita asetettaisiin esim. tunnustettujen rahoituslaitosten välisille

lähetyksille. Ehdotuksen 3 artiklan mukaisten ilmoitusten tapaan tiedonantoilmoitukset on annettava kirjallisesti tai sähköisesti 15 artiklan a alakohdan mukaista lomaketta käyttäen.

5 artiklalla annetaan toimivaltaisille viranomaisille valvontavaltuudet ja eritellään, että ilmoituksen laiminlyöntitapauksissa niillä on valtuudet antaa ilmoitus viran puolesta.

6 artiklan mukaisesti viranomaiset voivat tallentaa tiedot käteisvarojen siirroista, kun määrä alittaa ilmoittamisen tai tiedonannon raja-arvon. Kun otetaan huomioon tämän vaikutus perusoikeuksiin ja varsinkin sellaisiin tapauksiin, joissa käteisvarat jäädytetään väliaikaisesti 7 artiklan nojalla, edellytyksenä on, että kaikissa toimissa sovelletaan riittävän korkeaa kynnystä ja että yhteydestä rikolliseen toimintaan on viitteitä. Rahanpesudirektiivissä olevaa ”rikollisen toiminnan” määritelmää sovelletaan (rahanpesu, terrorismin rahoitus tai verorikoksen kaltaiset esirikokset).

7 artiklalla valtuutetaan viranomaiset ottamaan käteisvarat väliaikaisesti haltuun silloin, kun ilmoitus tai tiedonanto olisi pitänyt antaa mutta tämä velvollisuus on laiminlyöty tai – kyseessä olevasta määrästä riippumatta – kun rikollisesta toiminnasta on saatu viitteitä. Haltuunottoa koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt on määrä säätää kansallisessa lainsäädännössä, mutta on tärkeää painottaa, että kyseessä on puhtaasti hallinnollinen turvaamistoimenpide, jonka ainoana tarkoituksena on valtuuttaa toimivaltaiset viranomaiset ottamaan käteisvarat haltuun poikkeavuuden havaitsemisen jälkeen ennen kuin muut viranomaiset, kuten FIU-viranomaiset tai lainkäyttöviranomaiset, päättävät, onko riittäviä syitä jatkaa tutkintaa ja oikeudellisesti takavarikoida käteisvarat vai olisiko ne vapautettava. Väliaikaista haltuunottoa on voitava aina perustella viittaamalla erityisiin olosuhteisiin, ja siihen on sovellettava kansallisen lainsäädännön mukaista tehokasta oikeussuojakeinoja. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole tehneet päätöstä väliaikaiselle haltuunotolle asetetun määräajan kuluessa tai jos ne päättävät, ettei haltuunoton jatkamiselle ole perusteita, käteisvarat olisi viipymättä luovutettava ilmoittajan käyttöön.

8 artiklassa vaaditaan toimivaltaisia viranomaisia toimittamaan aktiivisesti 3 ja 4 artiklan, 5 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan nojalla saadut tiedot FIU:lle. Pelkkä näiden tietojen antaminen FIU:n käyttöön ei ole riittävää. Tiedot olisi toimitettava 15 artiklan c alakohdan nojalla vahvistettujen teknisten sääntöjen mukaisesti.

9 artiklassa säädetään toimivaltaisten viranomaisten eli tulliviranomaisten ja jäsenvaltioiden tämän asetuksen soveltamista varten nimeämien muiden viranomaisten (esim. rajavartijat tai veroviranomaiset) välisestä tietojenvaihdosta. Koska rahanpesu ja terrorismin rahoitus ovat luonteeltaan ylikansallisia ja koska unioniin on mahdollista saapua ja sieltä poistua yhden jäsenvaltion kautta ja matkustaa unionin sisällä lisätarkastuksia kohtaamatta, riskien analysoimiseksi ja estämiseksi on välttämätöntä, että rikkomisista koskevat tiedot (ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyönti, viran puolesta annetut ilmoitukset tai viitteet rikollisesta toiminnasta) annetaan muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten käyttöön. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös voitava antaa nämä tiedot sellaisten muiden viranomaisten käyttöön, jotka vastaavat ehdotuksessa määritellyn rikollisen toiminnan tutkimisesta mutta joita ei ole suoraan nimetty ”toimivaltaisiksi viranomaisiksi”. Tällaisia ovat esim. poliisi (verorikosten havaitseminen ja niihin puuttuminen) ja veroviranomaiset. Komissiolle olisi ilmoitettava kaikenlaisista viitteistä rikolliseen toimintaan, joka voi vaikuttaa kielteisesti unionin taloudellisiin etuihin. Anonymisoidut riskianalyysitiedot ja riskianalyysin tulokset olisi myös vaihdettava saman ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä, kun kyseiset viranomaiset toteavat, että uhka aiheuttaa suuren riskin muualla unionissa. Tiedot olisi vaihdettava 15 artiklan c alakohdan nojalla säädettyjen teknisten sääntöjen mukaisesti ja 15 artiklan d alakohdan nojalla laadittua lomaketta käyttäen.

10 artiklassa valtuutetaan tietojenvaihto muiden kuin EU:n jäsenvaltioiden kanssa, edellyttäen että tiedot alun perin keränneet viranomaiset antavat siihen luvan ja että kaikkia henkilötietojen siirtoa EU:n jäsenvaltioiden ulkopuolelle koskevia kansallisia ja unionin säännöksiä noudatetaan.

11 artiklassa säädetään, että tämän asetuksen nojalla tietoja vastaanottavien toimivaltaisten viranomaisten on toimittava henkilötietojen käsittelystä vastaavina tahoina ja että kaikkiin tämän asetuksen nojalla saatuihin tietoihin sovelletaan salassapitovelvollisuutta ja asianmukaista tietosuoja. Tiedot saadaan julkistaa ainoastaan, jos tämä sallitaan kansallisessa lainsäädännössä erityisesti vireillä olevien oikeudenkäyntien yhteydessä.

12 artiklassa rajoitetaan henkilötietojen käsittely koskemaan ainoastaan rikollisen toiminnan estämistä ja torjumista. Siinä säädetään myös, että ilmoituksia koskevien tietojen säilyttämisaika on viisi vuotta.

13 artiklassa säädetään seuraamuksista silloin, kun ilmoittamisvelvollisuus lyödään laimin. Uutuutena on jäsenvaltioiden velvoite pitää komissio ajan tasalla niiden seuraamussäännöksiin tehtävistä muutoksista asetuksen voimaantulon jälkeen. Jäsenvaltiot voivat vapaasti määrittää omat seuraamuksensa, mutta niitä saa soveltaa ainoastaan tämän asetuksen mukaisen ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyöntiin. Seuraamusten on myös oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Kun ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyönnistä määrätään seuraamus, viranomaisten ei tulisi olettaa, että ilmoittamattomiin käteisvaroihin liittyy tai ei liity esirikoksia, eikä myöskään ottaa huomioon tällaisten rikosten puuttumista tai olemassaoloa. Seuraamuksen määrääminen ei tarkoita, että tämän asetuksen soveltamisalaan kuulumatonta erillistä tutkintaa ei tarvitsisi tehdä mahdollisista rikoksista. Kun jäsenvaltiot määrittävät ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyöntiä koskevat seuraamukset, niiden olisi otettava huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen asiaankuuluva oikeuskäytäntö.

14 artiklalla siirretään komissiolle valtuudet antaa delegoituja säädöksiä asetuksen liitteen muuttamiseksi. Kyseisessä liitteessä luetellaan ”käteisvarojen” määritelmään kuuluvat hyödykkeet. Tällainen joustavuus on tarpeen, jotta asetuksesta saataisiin tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottava ja jotta poliittiset päättäjät voisivat nopeasti reagoida uusiin rikollisiin trendeihin ja ottaa huomioon kansainvälisten standardien ja parhaiden käytänteiden kehityksen. Kaikki muutokset edellyttävät osoitettua tarvetta, mikä on oikeasuhteinen lähestymistapa, jolla varmistetaan, että viranomaiset voivat käytännössä panna kaikki lisäykset täytäntöön. Lisäksi muutoksia valvotaan Euroopan parlamentissa ja neuvostossa, joilla on valtuudet vastustaa muutosta sen jälkeen, kun niille on ilmoitettu tällaisen säädöksen antamisesta. Ne voivat kumota delegointivaltuutuksen milloin tahansa. Ennen kuin komissio antaa delegoidun säädöksen, se kuulee käteisvarojen valvonnan kansallisia asiantuntijoita saadakseen niiden näkemykset.

15 artiklalla komissiolle siirretään täytäntöönpanovalta toteuttaa toimenpiteitä tarkastusten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Tämä tapahtuu esim. vahvistamalla mallit ilmoitus- ja tiedonantolomakkeille ja antamalla tietojenvaihtoa koskevat tekniset säännöt (kuten säännöt käytettävistä sähköisistä järjestelmistä) sekä vahvistamalla jäsenvaltioiden komissiolle antamiin ilmoituksia ja rikkomisia koskeviin anonyymeihin tilastotietoihin liittyvät säännöt ja formaatti.

16 artiklalla perustetaan käteisvarojen valvontakomitea, johon jäsenvaltiot nimeävät kansallisia asiantuntijoita ja joka avustaa komissiota täytäntöönpanosäädösten laatimisessa.

17 artikla koskee tietojen antamista komissiolle. Siinä säädetään, että jäsenvaltioiden on annettava tiedot viranomaisista, jotka ovat toimivaltaisia soveltamaan käteisvarojen

valvontaa koskevaa asetusta ja määräämään seuraamukset ilmoitusvelvollisuuden laiminlyönnistä. Jäsenvaltioiden olisi myös pidettävä komissio ajan tasalla mahdollisista myöhemmistä muutoksista. Lisäksi komissiolle olisi annettava anonymisoidut tilastotiedot täytäntöönpanosäädöksissä säädetyn määräajoin, mutta joka tapauksessa vähintään kerran vuodessa.

18 artikla koskee arviointitoimenpiteitä, ja siinä säädetään, että komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen viiden vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta ja viiden vuoden välein tämän jälkeen.

19 artiklalla kumotaan asetus (EY) N:o 1889/2005.

20 artiklassa säädetään, että asetus tulee voimaan sen hyväksymistä seuraavana kahdentenakymmenentenä päivänä. Sen voimaantulo tapahtuu lainsäätäjän määrittämällä tavalla.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**unioniin saapuvien tai sieltä poistuvien käteisvarojen valvonnasta ja asetuksen (EY) N:o 1889/2005 kumoamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 33 ja 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon²,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsovat seuraavaa:

- 1) Yksi unionin ensisijaisista tavoitteista on edistää sisämarkkinoiden harmonista, kestävä ja osallistavaa kehittämistä alueeksi, jolla tavarat, henkilöt, palvelut ja pääoma voivat liikkua vapaasti ja turvallisesti.
- 2) Laittomasti saatujen tuottojen palautuminen takaisin kansantalouteen ja laittoman toiminnan rahoittamiseksi tapahtuva varojen kierrättäminen aiheuttavat vääristymiä ja kohtuuttomia kilpailuhaittoja lakia noudattaville kansalaisille ja yrityksille, minkä vuoksi ne uhkaavat sisämarkkinoiden toimintaa. Lisäksi ne edistävät rikollista toimintaa ja terrorismia, mikä vaarantaa unionin kansalaisten turvallisuuden. Unioni on toteuttanut toimia suojautuakseen näiltä vaaroilta.
- 3) Yksi kyseisen toiminnan peruspilareista oli neuvoston direktiivi 91/308/ETY³, jossa säädetään rahoituslaitoksia, oikeushenkilöitä ja tiettyjä ammatteja koskevia useita toimenpiteitä ja velvoitteita, kuten avoimuutta, kirjanpitoa ja selonottovelvollisuutta koskevia säännöksiä, sekä velvoite raportoida epäilyttäviä liiketoimista kansallisille rahanpesun selvittelykeskuksille, jotka ovat keskuksia, jotka arvioivat tällaisia liiketoimiamia, käyvät vuoropuhelua vastapuoltensa kanssa ja ottavat tarvittaessa yhteyttä lainkäyttöviranomaisiin. Mainittua direktiiviä muutettiin peräkkäisillä toimenpiteillä,

¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

² EUVL C [...], [...], s. [...].

³ Neuvoston direktiivi 91/308/ETY, annettu 10 päivänä kesäkuuta 1991, rahoitusjärjestelmän rahanpesutarkoituksiin käyttämisen estämisestä (EYVL L 166, 28.6.1991, s. 77).

kunnes se kumottiin. Tällä hetkellä voimassa olevat rahanpesun estämistä koskevat säännökset ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2015/849⁴.

- 4) Koska vaarana oli, että direktiivin 91/308/ETY soveltaminen johtaisi laittomia tarkoituksia varten tapahtuvien käteisvarojen siirtojen lisääntymiseen, mikä voisi uhata rahoitusjärjestelmää ja sisämarkkinoita, mainittua direktiiviä täydennettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1889/2005⁵. Mainitun asetuksen tarkoituksena on rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estäminen ja havaitseminen säätämällä sellaisia unioniin saapuvia tai sieltä poistuvia luonnollisia henkilöitä koskeva valvontajärjestelmä, jotka kuljettavat mukanaan käteisvaroja tai siirtokelpoisia haltijamaksuvälineitä vähintään 10 000 euron verran tai vastaavan määrän muuna valuuttana.
- 5) Asetuksella (EY) N:o 1889/2005 pantiin yhteisössä täytäntöön rahanpesun vastaisen toimintaryhmän (FATF) kansainväliset standardit rahanpesun sekä terrorismin rahoituksen torjumisesta.
- 6) Direktiivissä (EU) 2015/849 yksilöidään ja kuvataan useita rikollisen toiminnan tyyppejä, joista saatavia tuottoja voidaan käyttää rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen. Usein tällaisen rikollisen toiminnan tuotto kuljetetaan unionin ulkorajan yli rahan pesemiseksi tai terrorismin rahoittamiseksi. Tässä asetuksessa olisi otettava tämä huomioon ja vahvistettava sääntöjärjestelmä, joka rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämisen lisäksi helpottaa direktiivissä (EU) 2015/849 yksilöidyn rikollisen toiminnan havaitsemista ja tutkimista.
- 7) G7-huippukokouksessa Pariisissa vuonna 1989 perustettu FATF on hallitusten välinen elin, joka antaa standardeja ja edistää oikeudellisten ja operatiivisten toimenpiteiden sekä sääntelytoimenpiteiden tosiasiallista toteutusta rahanpesun, terrorismin rahoituksen ja muiden kansainvälisen rahoitusjärjestelmän loukkaamattomuuteen kohdistuvien uhkien estämiseksi. Useat jäsenvaltiot ovat FATF:n jäseniä tai ne ovat edustettuina FATF:ssä alueellisten elinten kautta. Unionia edustaa FATF:ssä komissio, ja se on sitoutunut panemaan sen suositukset tosiasiallisesti täytäntöön. Rahakuriireja koskevassa FATF:n suosituksessa 32 eritellään, että säännöt olisi vahvistettava rajat ylittävien käteisvarojen siirtojen riittävää valvontaa varten.
- 8) Laittomasti hankitun arvon siirroissa rajojen yli käytettävistä mekanismeista saatujen yhä syvällisempien tietojen, FATF:n suosituksiin tämän perusteella tehtyjen muutosten, direktiivillä (EU) 2015/849 tehtyjen lainsäädäntökehityksen muutosten ja parhaiden käytänteiden kehityksen vuoksi olisi tällainen kehitys otettava voimassa olevan lainsäädännön arvioinnin perusteella huomioon asetuksen (EY) N:o 1889/2005 säännöksissä. Tarvittavien muutosten laajuus huomioon ottaen mainittu asetus olisi kumottava ja korvattava uudella asetuksella.
- 9) Tämä asetus ei vaikuta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen säätää unionin sisäisiä käteisvarojen siirtoja koskevista kansallisista lisätarkastuksista, edellyttäen että tällaiset tarkastukset ovat unionin perusvapauksien ja erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 63 ja 65 artiklan mukaisia.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1889/2005, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, yhteisön alueelle tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonnasta (EUVL L 309, 25.11.2005, s. 9).

- 10) Tämä asetus ei koske unionin tai jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä, joilla rajoitetaan pääomanliikkeitä tapauksissa, joissa on kyse Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 66 artiklan mukaisista vakavista vaikeuksista talous- ja rahaliiton toiminnassa tai mainitun sopimuksen 143 ja 144 artiklan mukaisesta maksutasetta koskevasta äkillisestä kriisistä.
- 11) Kun otetaan huomioon tulliviranomaisten toiminta unionin ulkorajalla, niiden asiantuntemus ulkorajan ylittävälle matkustajille ja rahdille tehtävissä tarkastuksissa ja asetuksen (EY) N:o 1889/2005 soveltamisesta saatu kokemus, tulliviranomaisten olisi edelleen toimittava tämän asetuksen mukaisina toimivaltaisina viranomaisina. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin edelleen voitava nimetä myös muita ulkorajalla toimivia kansallisia viranomaisia toimivaltaisiksi viranomaisiksi.
- 12) Yksi tämän asetuksen peruskäsitteistä on ilmaisu 'käteisvarat', jonka määritelmän olisi sisällettävä seuraavat neljä luokkaa: valuutta, siirtokelpoiset haltijamaksuvälineet, erittäin likvidit arvon säilyttäjinä käytettävät hyödykkeet ja tiettytyyppiset ennalta maksetut kortit. Kun otetaan huomioon tiettyjen siirtokelpoisten haltijamaksuvälineiden, erittäin likvidien arvon säilyttäjinä käytettävien hyödykkeiden ja pankkitilistä erillään olevien ennalta maksettujen korttien ominaisuudet, on todennäköistä, että niitä käytetään valuutan asemesta ulkorajan ylittävissä anonyymeissa arvon siirroissa, joita ei voida jäljittää perinteisellä viranomaisvalvonnalla. Tässä asetuksessa olisi säädettävä 'käteisvarojen' määritelmään kuuluvat olennaiset hyödykkeet ja samalla mahdollistaa se, että komissio muuttaa ei-olennaisia hyödykkeitä vastatakseen rikollisten ja näiden kumppanien toimiin, joilla ne kiertävät vain yhtä erittäin likvidin arvon säilyttäjän tyyppiä koskevaa toimenpidettä tuomalla muuntotyypisiä arvon säilyttäjiä ulkorajan yli. Jos havaitaan todisteita tällaisen toiminnan laajamittaisesta käytöstä, toimenpiteitä on aiheellista toteuttaa nopeasti tilanteen korjaamiseksi.
- 13) Siirtokelpoiset haltijamaksuvälineet ovat rahoitusvälineitä, joilla niiden fyysinen haltija voi vaatia rahamäärän maksamista ilman rekisteröitymistä tai nimen ilmoittamista. Niitä voidaan helposti käyttää huomattavien arvomäärien siirtoon, ja ne ovat olennaisesti samanlaiset kuin valuutta väärinkäytöksen vaaran, likviditeetin ja anonyymiteetin kannalta.
- 14) Erittäin likvidit arvon säilyttäjinä käytettävät hyödykkeet ovat tavaroita, joiden arvon ja määrän välinen suhde on korkea ja joilla on helppopääsyiset kansainväliset arvopaperimarkkinat, minkä vuoksi ne voidaan muuntaa valuutaksi vähäisin liiketoimikustannuksin. Tällaiset hyödykkeet esitetään yleensä vakiodulla tavalla, minkä vuoksi niiden arvo voidaan varmentaa nopeasti.
- 15) Ennalta maksetut kortit ovat tallennettua rahallista arvoa tai varallisuutta sisältäviä henkilöön sitomattomia kortteja, joita voidaan käyttää liiketoimien maksamiseksi, tavaroiden tai palvelujen hankkimiseksi tai valuutan lunastamiseksi ja jotka ovat erillään pankkitilistä. Niitä käytetään laajalti erilaisiin laillisiin toimintoihin, ja joillakin näistä välineistä on myös selkeä yleishyödyllinen etu. Ne voidaan siirtää sellaisinaan helposti ja niitä voidaan käyttää huomattavien arvojen siirtämiseksi ulkorajan yli. Sen vuoksi ennalta maksetut kortit on tarpeen lisätä käteisvarojen määritelmään. Tämän ansiosta toimenpiteet voidaan laajentaa koskemaan tiettytyyppisiä ennalta maksettuja kortteja, jos se on näytön perusteella aiheellista ja jos toimenpide on oikeasuhteinen ja sen toteuttamista voidaan valvoa.
- 16) Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämiseksi unioniin saapuville ja sieltä poistuville luonnollisille henkilöille olisi asetettava ilmoittamisvelvollisuus. Jotta

vapaata liikkuvuutta ei rajoitettaisi epäasianmukaisella tavalla ja jotta kansalaisia ja viranomaisia ei ylikuormitettaisi hallinnollisilla muodollisuuksilla, kyseisessä velvollisuudessa olisi sovellettava raja-arvoa, jonka suuruus on 10 000 euroa tai sitä vastaava määrä erittäin likvideinä arvon säilyttäjinä, siirtokelpoisina haltijamaksuvälineinä, ennakolta maksettuna kortteina tai muuna valuuttana. Sitä olisi sovellettava luonnollisiin henkilöihin, jotka kuljettavat tällaisia määriä mukanaan, matkatavaroissaan tai ulkorajan ylittämässä käyttämässään liikennevälineessä. Niitä olisi vaadittava esittämään käteisvarat toimivaltaisten viranomaisten tarkastettaviksi.

- 17) Kun kyse on sellaisten käteisvarojen siirroista, jotka eivät ole sen omistajan, lähettäjän, aiotun vastaanottajan tai niiden edustajan mukana, kuten postipaketeissa, kuriirilähetyksissä, erillään kulkevissa matkatavaroissa tai konttirahdissa unioniin saapuvat tai sieltä poistuvat käteisvarat, ulkorajalla toimivilla toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava valtuudet vaatia lähettäjää tai vastaanottajaa tai niiden edustajaa antamaan tiedonantoilmoituksen. Tällaisessa tiedonannossa olisi oltava monenlaisia tietoja, kuten varojen alkuperä, määräpaikka, taloudellinen lähde ja aiottu käyttötarkoitus, joita ei ilmoiteta tullille tavanomaisesti toimitettavissa asiakirjoissa, kuten kuljetusasiakirjoissa ja tulli-ilmoituksissa. Tämän ansiosta toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä riskianalyysin ja keskittyä niihin lähetysiin, joiden ne katsovat aiheuttavan suurimman riskin, ilman että järjestelmällisiä ilmoittamisvelvoitteita asetettaisiin. Tiedonantovelvollisuudessa olisi sovellettava samaa raja-arvoa kuin luonnollisten henkilöiden kuljettamia käteisvaroja koskevassa velvollisuudessa.
- 18) Tämän asetuksen tavoitteiden saavuttaminen edellyttää käteisvarojen liikkeitä koskevien useiden standardoitujen tietoalkioiden tallentamista, kuten käteisvarojen omistajan ja vastaanottajan henkilötiedot sekä käteisvarojen taloudellista lähdettä ja käyttötarkoitusta koskevat tiedot.
- 19) Ilmoittamis- ja tiedonantovelvollisuuden osalta toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava valtuudet tehdä kaikki tarvittavat tarkastukset henkilöille, heidän matkatavaroilleen ja heidän ulkorajan ylittämässä käyttämälle liikennevälineelle sekä kaikille asianomaisen rajan ylittävillä erillään kulkeville lähetyksille ja säiliöille, jotka voivat sisältää käteisvaroja, tai niiden kuljetusvälineelle. Jos näitä velvollisuuksia ei täytetä, toimivaltaisten viranomaisten olisi annettava viran puolesta ilmoitus asiaankuuluvien tietojen antamiseksi myöhemmin tiedoksi muille viranomaisille.
- 20) Kun toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat raja-arvoa alhaisemman käteisvarojen määrän, mutta käteisvarojen mahdollisesta yhteydestä tässä asetuksessa määritellyyn rikolliseen toimintaan on viitteitä, niiden olisi voitava tallentaa olennaiset tiedot käteisvaroja kuljettavista henkilöistä, kuten heidän henkilötietonsa ja kansallisuutensa, sekä tiedot käytetystä kuljetusvälineestä, kuten liikennevälineen tyyppi sekä sen lähtö- ja määräpaikka.
- 21) Nämä tiedot olisi annettava kyseisen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskukselle. Selvittelykeskukset on nimetty tahoiksi, jotka estävät rahanpesua ja terrorismin rahoitusta ja jotka vastaanottavat ja käsittelevät eri lähteistä, kuten rahoituslaitoksilta, saatavia tietoja ja analysoivat niitä määrittääkseen, onko syytä tehdä sellaisia lisätutkimuksia, jotka eivät välttämättä ole ilmeisiä ilmoituksia kerääville ja tämän asetuksen mukaisia tarkastuksia tekeville toimivaltaisille viranomaisille.
- 22) Raja-arvoa alhaisempien määrien havaitseminen tilanteissa, joissa rikollisesta toiminnasta on viitteitä, on erittäin tärkeää tässä yhteydessä. Näin ollen olisi myös oltava mahdollista jakaa raja-arvoa alhaisempia määriä koskevat tiedot muiden

jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jos rikollisesta toiminnasta on viitteitä.

- 23) Koska käteisvarojen siirrot, joille on tehtävä tämän asetuksen mukaisia tarkastuksia, ylittävät ulkorajan ja toimien toteuttaminen on vaikeaa sen jälkeen, kun käteisvarat on viety saapumis- tai poistumispaikalta, ja koska jopa pieniin laittomasti käytettyihin määriin liittyy riskejä, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava takavarikoida käteisvarat ja ottaa ne väliaikaisesti haltuun tietyissä tilanteissa keskinäistä valvontajärjestelmää käyttäen. Näitä ovat tilanteet, joissa ilmoittamis- tai tiedonantovelvollisuutta ei ole täytetty, ja tilanteet, joissa on viitteitä rikollisesta toiminnasta, riippumatta asianomaisesta määrästä ja siitä, kuljettaako käteisvaroja luonnollinen henkilö vai onko kyseessä erillään kulkevat käteisvarat. Tällaisen väliaikaisen takavarikoinnin ja haltuunoton luonteen sekä liikkumisvapauden ja omistusoikeuteen mahdollisesti kohdistuvien vaikutusten vuoksi, haltuunoton keston olisi ehdottomasti oltava niin pitkä kuin mitä muut toimivaltaiset viranomaiset vähintään tarvitsevat määrittääkseen, onko syytä suorittaa lisätoimia, kuten tutkimuksia tai muiden lainsäädäntövälineiden perusteella tapahtuva käteisvarojen takavarikointi. Tämän asetuksen mukaisen käteisvarojen väliaikaisen haltuunoton syistä on annettava ilmoitus, jossa kuvataan riittävällä tavalla toimen toteuttamisen perusteena olleet erityiset tekijät. Jos kyseisen määrääjän päättyessä päätöstä lisätoimien toteuttamisesta ei ole tehty tai jos toimivaltainen viranomainen päättää, ettei käteisvarojen haltuunoton jatkamiselle ole perusteita, käteisvarat olisi viipymättä annettava ilmoittajan käyttöön.
- 24) Tämän asetuksen nojalla tietoja keräävien toimivaltaisten viranomaisten on välttämätöntä toimittaa tiedot hyvissä ajoin rahanpesun selvittelykeskukselle, jotta niitä voidaan analysoida tarkemmin ja verrata niitä direktiivissä (EU) 2015/849 säädettyihin muihin tietoihin.
- 25) Kun toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat ilmoittamis- tai tiedonantovelvollisuuden laiminlyönnin tai viitteitä rikollisesta toiminnasta, niiden olisi voitava jakaa tiedot asianmukaisia kanavia käyttäen kyseisen rikollisen toiminnan estämisessä toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Tällainen tietojenvaihto on oikeasuhteinen, koska yhdessä jäsenvaltiossa kiinni jääneet ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyöjät valitsisivat todennäköisesti toisen saapumis- tai poistumisjäsenvaltion, jos toimivaltaisilla viranomaisilla ei olisi tietoja niiden aiemmista rikkomisista. Tällaisen tietojenvaihdon olisi oltava pakollista, jotta johdonmukainen soveltaminen varmistetaan kaikissa jäsenvaltioissa. Kun viitteitä on saatu käteisvarojen yhteydestä rikolliseen toimintaan, joka voi vaikuttaa kielteisesti unionin taloudellisiin etuihin, kyseiset tiedot olisi annettava myös komission käyttöön. Tässä asetuksessa säädettyjen estävien ja varoittavien tavoitteiden saavuttamiseksi paremmin ilmoittamisvelvollisuuden kiertämisen osalta, myös anonymisoidut riskitiedot ja riskianalyysin tulokset olisi pakollisesti vaihdettava jäsenvaltioiden välillä ja komission kanssa.
- 26) Tietoja olisi oltava mahdollista vaihtaa jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai komission sekä asianmukaiset takeet antaneen kolmannen maan viranomaisten välillä. Tällainen vaihto olisi sallittava ainoastaan, jos perusoikeuksia ja henkilötietojen luovuttamista koskevia asiaankuuluvia kansallisia ja unionin säännöksiä noudatetaan ja tiedot saaneet viranomaiset ovat antaneet vaihtoon luvan. Komissiolle olisi ilmoitettava tämän asetuksen nojalla kolmansien maiden kanssa tapahtuvasta tietojenvaihdosta.

- 27) Kun otetaan huomioon kerättyjen tietojen luonne ja ilmoittajien oikeutetut odotukset siitä, että niiden henkilötiedot ja niiden unioniin tuomien tai sieltä viemien käteisvarojen määriä koskevat tiedot käsitellään luottamuksellisina, toimivaltaisten viranomaisten olisi annettava riittävät takeet siitä, että virkailijat, joiden on saatava nämä tiedot, noudattavat salassapitovelvollisuutta, ja suojattava ne riittävällä tavalla luvaton pääsyä, käyttöä tai tiedoksiantoa vastaan. Jollei toisin tässä asetuksessa tai kansallisessa lainsäädännössä säädetä varsinkin oikeudenkäynteihin liittyen, tietoja ei tulisi paljastaa ilman tiedot keränneen viranomaisen lupaa. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaan henkilötietojen keräämiseen, paljastamiseen, lähettämiseen, antamiseen tiedoksi ja muuhun käsittelemiseen olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY⁶ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 45/2001 säädettyjä vaatimuksia⁷.
- 28) Jotta rahanpesun selvittelykeskukset voisivat tehdä analyysit ja muiden jäsenvaltioiden viranomaiset valvoa ilmoittamisvelvollisuutta ja panna sen täytäntöön varsinkin sellaisten ilmoittajien osalta, jotka ovat aiemmin laiminlyöneet kyseisen velvoitteen, ilmoitusta koskevat tiedot on tarpeen tallentaa riittävän pitkäksi ajaksi, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä tutkimuksia tehokkaalla tavalla. Tämän asetuksen mukaisella henkilötietojen käsittelyllä on sama tarkoitus kuin direktiivin (EU) 2015/849 mukaisella käsittelyllä. Kyseisen direktiivin mukaan rahanpesun selvittelykeskukset säilyttävät ilmoitusvelvollisilta saamansa tiedot viiden vuoden ajan. Ilmoittamisvelvollisuuden valvomiseksi ja täytäntöönpanemiseksi tehokkaalla tavalla ilmoituksia koskevien tietojen säilyttämisaika olisi oltava yhdenmukainen direktiivin (EU) 2015/849 säännösten kanssa.
- 29) Vaatimusten noudattamisen kannustamiseksi ja kiertämisen estämiseksi jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön seuraamukset ilmoittamis- ja tiedonantovelvollisuuksien noudattamatta jättämiselle. Seuraamuksia olisi sovellettava ainoastaan tämän asetuksen mukaisen ilmoittamis- tai tiedonantovelvollisuuden laiminlyöntiin, ja niissä ei tulisi ottaa huomioon käteisvarojen mahdollista yhteyttä rikolliseen toimintaan, joka saattaa antaa aiheutta toteuttaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuulumattomia lisätutkimuksia ja -toimenpiteitä. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, eikä niissä tulisi ylittää sitä, mikä on tarpeen vaatimusten noudattamisen kannustamiseksi.
- 30) Jotta varmistettaisiin, että toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa tarkastuksia yhdenmukaisesti ja käsitellä, toimittaa ja analysoida ilmoitukset tehokkaalla tavalla, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä ilmoitus- ja tiedonantolomakkeiden malli, määrittää yhteisen riskinhallintajärjestelmän arviointiperusteet, vahvistaa tietojenvaihdossa käytettävät tekniset säännöt ja yksityiskohdat ja ilmoituksissa käytettävien lomakkeiden mallit sekä vahvistaa komissiolle annettavien tilastotietojen toimittamisessa käytettävät säännöt ja formaatti. Tähän olisi kuuluttava asianmukaisten sähköisten järjestelmien vahvistaminen. Tätä

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁸ mukaisesti.

- 31) Jotta kansainvälisten standardien, kuten rahanpesun vastaisen toimintaryhmän antamien standardien, tulevat muutokset voitaisiin ottaa nopeasti huomioon tai jotta voitaisiin puuttua tämän asetuksen kiertämiseen, joka tapahtuu määritelmän 'käteisvarojen' soveltamisalaan kuulumattomia likvidejä arvon säilyttäjiä käyttäen, komissiolle olisi siirrettävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukainen valta antaa säädöksiä mainitun määritelmän muuttamisesta. On erityisen tärkeää, että komissio järjestää valmistelutyönsä aikana asianmukaiset kuulemiset, mukaan lukien asiantuntijoiden kuuleminen, ja että tällaiset kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten sopimuksessa⁹ määrättyjä periaatteita noudattaen. Jotta varmistettaisiin tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentin ja neuvoston on saatava kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoiden, joiden on voitava järjestelmällisesti osallistua delegoitujen säädösten valmisteluun osallistuvien komission asiantuntijaryhmien kokouksiin.
- 32) Koska jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, vaan ne voidaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen ylikansallisen laajuuden sekä sisämarkkinoiden ja sen perusoikeuksien erityispiirteiden vuoksi saavuttaa täysimääräisesti vain varmistamalla, ettei unionin ulkorajan ylittäviä käteisvaroja kohdella liian erilaisella tavalla kansallisen lainsäädännön nojalla, ja koska nämä tavoitteet voidaan siksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Tässä artiklassa säädetyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- 33) Tämä asetus on perusoikeuksien sekä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa tunnustettujen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja varsinkin sen II osastossa esitettyjen periaatteiden mukainen.
- 34) Euroopan tietosuojavalvottutettua on kuultu asetuksen (EY) N:o 45/2001 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon¹⁰,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla
Kohde

Tässä asetuksessa säädetään unioniin saapuvien tai sieltä poistuvien käteisvarojen valvontajärjestelmä, joka täydentää direktiivissä (EU) 2015/849 säädettyä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä koskevaa lainsäädäntökehystä.

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁹ Viite EUVL [L 123/1].

¹⁰ EUVL C [...], [...], s. [...].

2 artikla Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan
 - a) 'käteisvaroilla':
 - valuuttaa,
 - liitteessä I tarkoitettuja siirtokelpoisia haltijamaksuvälineitä,
 - liitteessä I tarkoitettuja erittäin likvideinä arvon säilyttäjinä käytettäviä hyödykkeitä,
 - liitteessä I tarkoitettuja ennalta maksettuja kortteja;
 - b) 'unioniin saapuvalla tai sieltä poistuvalla' saapumista Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 355 artiklan soveltamisalan kuulumattomalta alueelta mainitun sopimuksen 355 artiklan soveltamisalaan kuuluvalla alueelle tai poistumista mainitun sopimuksen 355 artiklan soveltamisalaan kuuluvalla alueelta mainitun sopimuksen 355 artiklan soveltamisalaan kuulumattomalle alueelle;
 - c) 'valuutalla' seteleitä ja kolikkoja, jotka ovat maksuvälineenä liikkeessä tai jotka ovat olleet maksuvälineenä liikkeessä ja jotka voidaan edelleen vaihtaa rahoituslaitoksessa tai keskuspankissa maksuvälineenä liikkeessä oleviin seteleihin ja kolikoihin;
 - d) 'siirtokelpoisella haltijamaksuvälineellä' muuta välinettä kuin valuuttaa, jonka esittäminen antaa sen haltijalle oikeuden vaatia rahamäärän ilman että haltijan tarvitsee todistaa henkilöllisyytensä tai oikeutensa kyseiseen määrään;
 - e) 'erittäin likvideinä arvon säilyttäjinä käytettävillä hyödykkeillä' tavaroita, joiden arvon ja määrän välinen suhde on korkea ja jotka voidaan helposti muuntaa valuutaksi avoimilla kaupankäyntimarkkinoilla vähäisin liiketoimikustannuksin;
 - f) 'ennalta maksetulla kortilla' henkilöön sitomatonta korttia, johon tallennetaan rahallista arvoa tai varallisuutta, jota voidaan käyttää liiketoimien maksamiseksi, tavaroiden tai palvelujen hankkimiseksi tai valuutan lunastamiseksi ja joka on erillään pankkitilistä;
 - g) 'toimivaltaisilla viranomaisilla' jäsenvaltioiden tulliviranomaisia ja muita viranomaisia, joille jäsenvaltiot ovat antaneet toimivallan soveltaa tätä asetusta;
 - h) 'erillään kulkevilla käteisvaroilla' lähetyksen osan muodostavia käteisvaroja, joiden omistaja, lähettäjä tai aiottu vastaanottaja ei matkusta lähetyksen mukana;
 - i) 'rikollisella toiminnalla' kaikkia direktiivin (EU) 2015/849 3 artiklan 4 kohdassa lueteltuja toimintoja;
 - j) 'rahanpesun selvittelykeskuksella' jäsenvaltioon direktiivin (EU) 2015/849 32 artiklan täytäntöön panemiseksi perustettua yhteisöä.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 14 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteen I muuttamiseksi, jotta otetaan huomioon direktiivin (EU) 2015/849 1 artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa määriteltyjen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen uudet kehityssuuntaukset ja rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämisessä sovellettavat parhaimmat käytänteet tai jotta estetään se, että rikolliset käyttävät siirtokelpoisia haltijamaksuvälineitä, erittäin likvideinä arvon säilyttäjinä käytettäviä hyödykkeitä tai ennalta maksettuja kortteja 3 ja 4 artiklassa säädettyjen velvollisuuksien kiertämiseksi.

3 artikla

Ilmoittamisvelvollisuus

1. Kaikkien unioniin saapuvien tai sieltä poistuvien luonnollisten henkilöiden, joiden mukana tai joiden matkatavaroissa tai kulkuvälineessä on käteisvaroja vähintään 10 000 euron verran, on ilmoitettava kyseiset käteisvarat sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka kautta henkilö saapuu unioniin tai poistuu sieltä, ja annettava ne kyseisten viranomaisten tarkastettavaksi. Ilmoittamisvelvollisuutta ei katsota täytetyksi, jos annetut tiedot ovat virheelliset tai puutteelliset tai jos käteisvaroja ei ole annettu tarkastettavaksi.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:
 - a) ilmoituksen antaja, mukaan lukien täydellinen nimi, osoite, syntymäaika ja -paikka sekä kansalaisuus;
 - b) käteisvarojen omistaja, mukaan lukien täydellinen nimi, osoite, syntymäaika ja -paikka sekä kansalaisuus;
 - c) käteisvarojen aiottu vastaanottaja, mukaan lukien täydellinen nimi, osoite, syntymäaika ja -paikka sekä kansalaisuus;
 - d) käteisvarojen määrä ja laji;
 - e) käteisvarojen lähde ja käyttötarkoitus;
 - f) kulkureitti;
 - g) kulkuväline.
3. Tiedot on annettava kirjallisina tai sähköisesti 15 artiklan a alakohdan nojalla laadittua lomaketta käyttäen. Vahvistettu jäljennös on toimitettava pyynnöstä ilmoittajalle.

4 artikla

Tiedonantovelvollisuus

1. Kun unioniin saapuu tai sieltä poistuu erillään kulkevia käteisvaroja vähintään 10 000 euron verran, sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, joiden kautta käteisvarat saapuvat tai poistuvat, voivat riskianalyysin perusteella vaatia lähettäjää tai vastaanottajaa tai niiden edustajaa antamaan tiedonantoilmoituksen. Ilmoittamisvelvollisuutta ei katsota täytetyksi, jos annetut tiedot ovat virheelliset tai puutteelliset tai jos käteisvaroja ei ole annettu tarkastettavaksi.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa tiedonantoilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:
 - a) ilmoituksen antaja, mukaan lukien täydellinen nimi, osoite, syntymäaika ja -paikka sekä kansalaisuus;
 - b) käteisvarojen omistaja, mukaan lukien täydellinen nimi, osoite, syntymäaika ja -paikka sekä kansalaisuus;
 - c) käteisvarojen lähettäjä, mukaan lukien täydellinen nimi, osoite, syntymäaika ja -paikka sekä kansalaisuus;
 - d) käteisvarojen vastaanottaja tai aiottu vastaanottaja, mukaan lukien täydellinen nimi, osoite, syntymäaika ja -paikka sekä kansalaisuus;
 - e) käteisvarojen määrä ja laji;

- f) käteisvarojen lähde ja käyttötarkoitus.
3. Tiedot on annettava kirjallisina tai sähköisesti 15 artiklan a alakohdan nojalla laadittua lomaketta käyttäen. Vahvistettu jäljennös on toimitettava pyynnöstä ilmoittajalle.

5 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten valtuudet

1. Edellä 3 artiklassa säädetyn velvollisuuden noudattamisen varmentamiseksi toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava valtuudet tehdä kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen edellytysten mukaisesti tarkastuksia luonnollisille henkilöille sekä heidän matkatavaroilleen ja kulkuvälineilleen.
2. Edellä 4 artiklassa säädetyn tiedonantovelvollisuuden täyttämiseksi toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava valtuudet tehdä kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen edellytysten mukaisesti tarkastuksia kaikille lähetyksille, säiliöille ja kulkuvälineille, joissa voi olla erillään kulkevia käteisvaroja.
3. Jos 3 artiklan mukaista velvollisuutta tai 4 artiklan mukaista tiedonantovelvollisuutta ei ole täytetty, toimivaltaisten viranomaisten on laadittava viran puolesta kirjallinen tai sähköinen ilmoitus, jossa on mahdollisuuksien mukaan oltava soveltuvin osin joko 3 artiklan 2 kohdassa tai 4 artiklan 2 kohdassa luetellut tiedot.
4. Tarkastukset on tehtävä pääasiassa riskianalyysin pohjalta riskien yksilöimiseksi ja arvioimiseksi ja tarvittavien vastatoimenpiteiden kehittämiseksi, ja ne on tehtävä yhteisessä riskinhallintajärjestelmässä 15 artiklan b alakohdan nojalla vahvistettuja arviointiperusteita noudattaen.

6 artikla

Raja-arvon alittavat määrät

1. Kun toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat, että luonnollinen henkilö saapuu unioniin tai poistuu sieltä mukanaan 3 artiklassa tarkoitetun raja-arvon alittava määrä käteisvaroja ja riskianalyysissa saadaan viitteitä käteisvarojen yhteydestä rikolliseen toimintaan, niiden on tallennettava nämä tiedot ja kyseisen henkilön täydellinen nimi, osoite, syntymäaika ja -paikka ja kansalaisuus sekä käytettyä kulkuvälinettä koskevat tiedot.
2. Kun toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat, että 4 artiklassa tarkoitetun raja-arvon alittavan määrän erillään kulkevia käteisvaroja sisältävä lähetys saapuu unioniin tai poistuu sieltä ja riskianalyysissa saadaan viitteitä käteisvarojen yhteydestä rikolliseen toimintaan, niiden on tallennettava nämä tiedot ja lähettäjän ja aiotun vastaanottajan tai niiden edustajan täydellinen nimi, osoite, syntymäaika ja -paikka ja kansalaisuus sekä käytettyä lähetystapaa koskevat tiedot.

7 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten suorittama käteisvarojen väliaikainen haltuunotto

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat takavarikoida käteisvarat ja ottaa ne väliaikaisesti haltuun hallinnollisella päätöksellä kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä edellytyksiä noudattaen, jos
 - a) 3 tai 4 kohdassa säädettyä velvollisuutta ei täytetä; tai

- b) on saatu viitteitä käteisvarojen yhteydestä rikolliseen toimintaan riippumatta siitä, onko käteisvarojen kuljettaja luonnollinen henkilö vai ovatko kyseessä erillään kulkevat käteisvarat.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun hallinnollisen päätöksen mukana on oltava perustelut, se on annettava tiedoksi asianomaiselle henkilölle sen antamishetkellä ja siihen on sovellettava tehokasta oikeussuojakeinoa kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä menettelyjä noudattaen.
3. Väliaikaisen haltuunoton keston on ehdottomasti oltava enintään niin pitkä kuin mitä toimivaltaiset viranomaiset tarvitsevat määrittääkseen, edellyttävätkö tapauksen olosuhteet haltuunoton jatkamista. Väliaikaisen haltuunoton enimmäiskestosta on säädettävä kansallisessa lainsäädännössä; se saa olla enintään 30 päivää. Jos käteisvarojen haltuunoton jatkamisesta ei ole tehty päätöstä kyseisen ajan kuluessa tai jos on päätetty, että tapauksen olosuhteet eivät edellytä haltuunoton jatkamista, käteisvarat on viipymättä annettava ilmoittajan käyttöön.

8 artikla

Tietojen antaminen rahanpesun selvittelykeskukselle

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tallennettava 3 ja 4 artiklan, 5 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan nojalla saadut tiedot ja toimitettava ne sen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskukselle, jossa tiedot on saatu, 15 artiklan c alakohdan nojalla säädettyjen teknisten sääntöjen mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava tiedoksi mahdollisimman pian ja viimeistään kuukauden kuluttua niiden keräämispäivästä.

9 artikla

Tietojenvaihto toimivaltaisten viranomaisten välillä ja komission kanssa

1. Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on annettava sähköisesti kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot:
- a) 5 artiklan 3 kohdan mukaiset viran puolesta laaditut ilmoitukset;
 - b) 6 artiklan nojalla kerätyt tiedot;
 - c) 3 tai 4 artiklan nojalla saadut ilmoitukset, kun viitteitä on saatu käteisvarojen yhteydestä rikolliseen toimintaan;
 - d) anonymisoidut riskitiedot ja riskianalyysin tulokset.
2. Kun viitteitä on saatu käteisvarojen yhteydestä rikolliseen toimintaan, joka voi vaikuttaa kielteisesti unionin taloudellisiin etuihin, 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava myös komissiolle.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot 15 artiklan c alakohdan nojalla säädettyjen teknisten sääntöjen mukaisesti ja 15 artiklan d alakohdan nojalla laadittua lomaketta käyttäen.
4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava mahdollisimman pian ja viimeistään kuukauden kuluttua niiden keräämispäivästä.

10 artikla
Tietojenvaihto kolmansien maiden kanssa

1. Jäsenvaltiot tai komissio voivat antaa keskinäisen hallinnollisen avun puitteissa seuraavat tiedot kolmannelle maalle, jos ilmoittajalta tai tämän edustajalta tiedot saanut toimivaltainen viranomainen antaa tähän luvan ja jos tällainen tiedoksianto noudattaa asiaankuuluvia kansallisia ja unionin säännöksiä henkilötietojen luovuttamisesta kolmansiin maihin:
 - a) 5 artiklan 3 kohdan mukaiset viran puolesta laaditut ilmoitukset;
 - b) 6 artiklan nojalla kerätyt tiedot;
 - c) 3 tai 4 artiklan nojalla saadut ilmoitukset, kun käteisvarojen yhteydestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen on saatu viitteitä.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdan mukaisista tiedoksiannoista.

11 artikla
Salassapitovelvollisuus, luottamuksellisuus ja tietosuoja

1. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava 3, 4 ja 6 artiklan mukaisesti saamiensa tietojen tietosuoja.
2. Kaikki toimivaltaisten viranomaisten tallentamat tiedot on pidettävä salassa.

12 artikla
Henkilötietojen suojaaminen ja säilytysajat

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toimittava 3, 4 ja 6 artiklan mukaisesti saamiensa henkilötietojen käsittelystä vastaavana tahona.
2. Tämän asetuksen mukaisen henkilötietojen käsittelyn on tapahduttava ainoastaan rikollisen toiminnan estämiseksi ja torjumiseksi. .
3. Vain asianmukaisesti valtuutettu toimivaltaisten viranomaisten henkilöstö voi tutustua 3, 4 ja 6 artiklan mukaisesti saatuihin henkilötietoihin, jotka on suojattava riittävällä tavalla luvaton pääsyä tai tiedoksiantoja vastaan. Jollei 8, 9 ja 10 artiklassa toisin säädetä, tietoja ei voi paljastaa eikä antaa tiedoksi ilman tiedot alun perin saaneen toimivaltaisen viranomaisen nimenomaista lupaa. Kyseinen lupa ei kuitenkaan ole tarpeen, kun toimivaltaisten viranomaisten on asianomaisessa jäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön nojalla julkistettava tai annettava kyseiset tiedot varsinkin oikeudenkäyntien yhteydessä.
4. Toimivaltaisten viranomaisten ja rahanpesun selvittelykeskuksen on säilytettävä 3, 4 ja 6 artiklan mukaisesti saadut henkilötiedot viiden vuoden ajan niiden keräämispäivästä. Tämän määräajan päätyttyä tiedot on poistettava tai anonymisoitava.

13 artikla

Vaatimusten noudattamatta jättämisen seuraamukset

Kunkin jäsenvaltion on otettava käyttöön seuraamukset, joita sovelletaan, jos 3 ja 4 artiklassa säädettyä velvollisuutta ei ole täytetty. Tällaisten seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

14 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle* määräämättömäksi ajaksi 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välisessä toimielinten sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä 2 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

15 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä toimenpiteet toimivaltaisten viranomaisten tekemien tarkastusten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi, mukaan lukien seuraavat:

- a) 3 artiklan 3 kohdassa ja 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen ilmoittamis- ja tiedonantolomakkeiden malli;
- b) 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut yhteisen riskinhallintajärjestelmän arviointiperusteet;

* Perussäädöksen voimaantulopäivä tai muu lainsäätäjän asettama päivä.

- c) 8 ja 9 artiklan mukaisen tietojenvaihdon tekniset säännöt, mukaan lukien asianmukaisen sähköisen järjestelmän perustaminen;
- d) 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tiedoksiantolomakkeen malli;
- e) säännöt ja mallit, joita jäsenvaltioiden on käytettävä ilmoituksia ja rikkomisia koskevien anonyymien tilastotietojen antamiseksi komissiolle 17 artiklan nojalla.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

16 artikla Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa käteisvarojen valvontakomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

17 artikla Tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevien tietojen antaminen

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivästä
 - a) 2 artiklan 1 kohdan mukaisten toimivaltaisten viranomaisten luettelo;
 - b) tiedot 13 artiklan nojalla käyttöön otetuista seuraamuksista;
 - c) ilmoituksia, tarkastuksia ja rikkomisia koskevat anonymisoidut tilastotiedot 15 artiklan e alakohdan nojalla vahvistettua lomaketta käyttäen.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle mahdollisista myöhemmistä muutoksista 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin viimeistään kuukauden kuluttua kyseisten muutosten voimaantulosta.

Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut tiedot on annettava komissiolle vähintään kuuden kuukauden välein.

3. Komissio ilmoittaa 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot ja mahdolliset 2 kohdan nojalla kyseisiin tietoihin myöhemmin tehdyt muutokset kaikille muille jäsenvaltioille.

18 artikla Arviointi

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta ja sen jälkeen joka viides vuosi.

19 artikla Asetuksen (EY) N:o 1889/2005 kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1889/2005.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

20 artikla
Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan *

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

Puhemies

Puheenjohtaja

* Kahden vuoden kuluttua perussäädöksen voimaantulosta tai muu lainsäätäjän asettama päivä.